בית אהרן — וירא

למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי. ואיתא ברש"י מכאן ששינה מפני השלום. ולולי דמסתפינא יכול להיות שלא הי' בזה שום שינוי. כי באמת הוא תמוה האיך לא האמינה שרה שתלד הלא פירסה נדה. רק יכול להיות כי הפי' הוא כך כי כתיב ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלותי היתה לי עדנה. זה אינו בלשון תמי' רק אמרה רואה אני אשר מצידי אין שום מניעה כי הלא היתה לי עדנה רק מתיירא אנכי אשר ואדוני זקן. היינו שמא ח"ו הייחוד למעלה אינו בשלימות ומחמת זה אין מולידין הצדיקים ג"כ. אשר זה הי' ח"ו חטא אדה"ר וחוה. וזה ידוע המדה הנקראת אדוני. וכמו כן נקראת זאת המדה אנ"י וג"כ נקראת דב"ר. וזהו שאמר הקב"ה לאברהם למה זה צחקה שרה האף אמנם אל"ד. כידוע שזהו הוא השם הכלול במקורו. ואמרה מזה השם יודע אני ורק מתיירא אנכי שמא ח"ו ואנ"י זקנתי בבחי' זקנ"ה ואין מקבל השפעה מלמעלה. היפלא מי"י דב"ר וכי יש ח"ו איזה פירוד בין הדביקים רק יש יחוד גמור דב"ר עם ה'. למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן. וד"ל:

והאלקים נסה את אברהם. והקשה ע"ז הרמב"ן איך שייך שינסה השי"ת את האדם וכי אינו יודע השי"ת אם יעשה אם לאו. ותירץ הנסיון אינו בשביל המנסה אלא בשביל המנוסה. ושמעתי ממורי פי' הרמב"ן הנ"ל. דהנה למשל אהבת האב על הבן גדולה מאוד וגם על כל פשע תכסה אהבה. אך כשהבן הוא חכם ורוצה לפשפש במעשיו אז האהבה גדולה יותר. וזה שייך באדם. אבל בהשי"ת לא שייך לומר יותר רק שהאהבה נתגלה ביותר. וזהו פי' הפסוק והאלקים נסה את אברהם. פי' שהנסיון הוא בשביל אברהם שנקרא אהבה. כי אברה"ם הוא אב"ר מ"ה אב"ר הוא לשון התקשרות וגם ל' אגפים ומ"ה הוא ל' התפארות. כידוע שהעוף פורח בשביל שיסוד הרוח גובר בו. ודפח"ח: